

KO REIKIA, KAD GAUPUM IŠRISIMĄ?

/ 16 /

Sinantieji išpažinties turi vieną tikslą: gauti išrisimą iš nuodėmių. Dėl to labiausiai bijo, kad jo negaus. Kadangi žino, jog išrisimas ne kiekvienam galima duoti, o patys jaučiasi tokiais, tai kai kas imasi apgavystės, kad išrisimas būtų gautas. Man yra pasakoję žmonės, jog šitokių kombinacijų griebiasi ypač nusidėjėliai. Ir aš pats esu pastebėjęs, kaip einate komunijos /velykinės ar rekolekcijų metu/ gerai žinomi parapijos susimetėliai, nors jie seniai taip gyvena ir net nemano kitaip tvarkytis. Reiškia jie ejo išpažinties pas kokį nors svečią ir gavo išrisimą, kurio jie iš tiesų negalėjo gauti. Kaip jie jį gavo? Jie patys pasisako, jog tą nuodėmę nutyli, nepasisako ir viskas, jų nuomone išeina gerai: išrisimas gaunamas. Man pasakojo, jog tokie net nusistebėjo iš panešių kitų, kad jie negauna. "Kad durni esate, tai ir negaunate". Kam reikia apie tai kunigui pasakoti? Aš nesisakau ir gaunu". Reiškia, tie žmonės apie išrisimą mano taip: Jeigu kaip nors kunigą apgavai ir tas pasakė: "Aš tave išrišu", tai reikėles ir sutvarkytas; jeigu gi ~~nusisakau~~ nepasisaka jo apgauti ir tuos žodžius iš jo lūpų ištraukti, kiek blogiau: tenka apsieiti šiais metais be išrisimo, bet juk ne taip yra. Kas nėra vertas iš Dievo gauti nuodėmių išrisimą, tas iš tiesų jo negauna, nors kunigas ir pasakytų išrisimo formulę. Kunigas gali išrišti tik tiems, kurie nori keisti blogą gyvenimą. ~~Kas~~ Kas tenori tik Dievą apstatinėti per kunigą, argi to Dievas nežino? Juk ne kunigas, o Dievas per kunigą

teikia savo įveidimų atleidimus. Žinoma, ta bėsi gali pavesta kunigo sąžinei ir jis gali rizikuoti je naudotis ne tik tinkamiems, bet ir netinkamiems penitentams išrišti, bet tegali būti tik tokia išvada, kad išrišdamas netinkamą, kunigas pats padaro nuodėmę ir ano nuo jų neatpalaiduoja, arba kartais penitentą nuo jų atpalaiduoja, pats nusikalsdamas prieš Dievą ir Bažnyčios nustatytą tvarką ano nelaimėi, nes taip paskatina blogai gyventi ir toliau. Kaip ten, tačiau, būbutų su nusikaltimais šioje srityje iš penitento ar nuodėmklausio pusės, mes turime žinoti, kad išrišimas gali būti duodamas ar neduodamas ne pagal kunigo ar penitento užmačią, o pagal penitento jam gauti vertumą ir kunigas turimąją galią atleisti nuodėmes tegali naudoti tik tinkamiems jį gauti. Taigi, klausimas: Ko reikia, kad gautum išrišimą?

XXXXXXXXXXXX

Jeigu geram atgailos sakramento ~~XXXX~~ priėmimui reikia išpildymo penkų jo dalių, suprantama, jog išrišimui gauti būtina išpildyti tas jo dalis, kurios atliktinos prieš nuodėmių atleidimą. Būtent: geros sąžinės sąskaitos, gero gailesčio, ir tikro nusistatymo jų nebedaryti, ir tinkamos išpažinties.

Gera sąžinės sąskaita reikalinga dėl to, kad be jos mes negalime ir pačios išpažinties atlikti. Kiekvienas sakramentas susideda iš vadinamos medžiagos ir formos. atgailos sakramento medžiagą sudaro žmogaus pasisėkamos nuodėmės, o forma - kunigo tariama išrišimo formulė. Jeigu medžiagos nėra, negalima nė sakramento teikti. Dėl to liepiama, neturintiems iš praėito laikotarpio nuodėmių, priminti iš senesniojo laiko. Jeigu žmogus nepadaro

tinkamos sąžinės sąskaitos, jis kunigui pateikia netikrą medžiagą, tai yra nepilną medžiagą ir dėl to išpažintis negali būti gera. Tik užmiršus nereikalaujama visiško pilnumo. Bet jeigu žmogus yra nerūpestingas tame reikale, jis skaitomas kaltu dėl to, nes jo reikiamos nuodėmių medžiagos nežinojimas yra pakaltinamas dėl nerimtos sąžinės sąskaitos atlikimo. Tad, jeigu kunigas pastebi, kad koks nors metinis gali turėti sunkių nuodėmių ir jį iš jo niekaip negali išklausyti, jis turi pripažinti, kad tas žmogus nėra vertas išrišimo bent tol, kol jis tinkamai pasirengs.

Kaip jau žinote, savo nuodėmių suskaičiavimas tai dar ne atsivertimas. Visi dieji prasikaltėliai puikiausiai žino, kokių šunybų jie yra pridarę, bet dėl to nesie skaito prieš Dievą nuteisintais. Kad tokiais būtų, jie turi jų atsisakyti apgailestami ir pasiryždami, nusistatydami jų nebedaryti. Reigi, būtinas gailestis ir pasiryžimas nebenuosidėti. Ir jeigu kunigas pamato, kad penitentas nei tokiogailestis, nei tokio noro taisyti iš blėgo gyvenimo neturi, o penitentas niekaip nesiduoda prie to privedamas, jis turi pripažinti, kad jam išrišimo duoti negalima. Jeigu vis dėl to, šito kunigas nepaisytų ir išrišimą duotų, jis sunkiai nusikalstų. Išrišimas būtų tikras, bet be naudos išrištajam, kadangi būtų naujas Dievo malonių numetimas "kiaulėms ir šunims".

/., kaip išganytojas yra pasakęs ir išpėjęs apaštalus, kad to nedarytų.

Pagaliau išrišimui gauti turi būti tinkamas nuodėmių išpažinimas. Jeigu kunigas negali suprasti, kokios nuodėmės jam yra išpažįstamos ir dargi negali iš viso orientuotis, kas jam sakoma, jis išrišimo negali duoti. Sitai sekdamas aš neturiu

mintyje ligonių ir kokių invalidų, kurie nori, bet negali atlikti išpažinties kalbedami, o yra priversti tai parodyti kokiais tai ženklais, kuriuos kunigas gali ir ne visai pilnai suprasti, nes tuo atveju negalima būtų primesti išpažinties netinkamumo, kadangi kunigas vistiek šiek tiek iš tų ženklų ~~ma~~ numanys apie ką kalbama, bet apie tuos penitentus, kurie ~~ex~~ iš savo apsilaidimo, dėl nepasirengimo ~~š~~ visus kunigo klausimus atsako "ne", o aiškiai galima numanyti, kad nuodėmių turi. Taip, sekysim, būna su visais metiniais, kurie išpažinties būna iš įpročio ir dėl jos atlikimo galvos nelaužo. Jie apšleidsia velykines, sekmadienio Mišias ir padaro per tą laiką ne vieną kitą negerą darbą, bet prie langelio nepasiseko, nes rinta ir nenori išpažinti. Kai pradėdi tokį klausinėti ar neapšleido Mišių ar neapsilaido pareigose ir t.t., prisipažįsta, jog taip buvo. Bet ne visada kunigas turi laiko su tokiais užsiimti valandą laiko. Paprastai tam nėra laiko ir patys jie nenori. Tuo atveju ir reikia pasakyti, jog išrišimo negalima jam duoti, kol nepasistengs žmoniškai atlikti išpažinties.

Būna neretai ir tokių atsitikimų, kad išrišimo negalima duoti dėl to, kad penitentas pasisako seniai užslėpęs nuodėmę ir pasirodo jog reikia pataisyti kelių ar keliolikos metų išpažintis, o tam nėra laiko nei nuodėmklausimui, nei penitentui.

Taiigi, kad būtų galima gauti išrišimą būtina: gerai atlikti sąžinės sąskaitą, gerai sužadinti sąjauštį už nuodėmes, pasiryžti jų nebedaryti, gerai jas išpažinti kunigui. Jeigu būtų ilgesnį laiką gyventi su užslėpta nuodėme, norint gauti išrišimą, būtina iš anksto pasiruošti išpažinčiai iš viso to laiko nuo paskutinės geros išpa-

žinties, tai yra nuo tos išpažinties, kuri buvo prieš pirmąją šventvagišką išpažintį.

Suprantama, jog į tą skaičių sąlygų įeina ir kunigo iškelti reikalavimai dėl atgailos atlikimo, aršimos sunkiai nuodėmei progos vengimo, į nuodėmę vedančių aplinkybių pakeitimo ir t.t. Jeigu šitai iš penitento pusės bus padaryta, jam niekad nebus išrišamas atidėtas velesniam laikui, nebent nuodėmklausis neturėtų teisės jo išrišti iš kai kurių rezervuotų nuodėmių. Žodžiu ta kliūtis ne iš penitento pusės, o iš kunigo pašalinama atitinkamos dvasinės vyresnybės. Amen.

1967.2.22.